

Přírodní park Drahaň-Troja

V červenci 2010 vydal Odbor ochrany prostředí MHMP druhou sadu letáků s informacemi o přírodních parcích v Praze. Součástí této sady je leták Přírodní park Drahaň-Troja.

[[Úvodní popis](#) | [Základní charakteristika](#) | [Orientační mapa](#) | [Podrobné informace](#) | [Fotogalerie](#)]

Použité texty byly převzaty z **brožury Přírodní park Drahaň - Troja** vydané v roce 2010 Odborem ochrany prostředí MHMP s doplněním dílčích informací o pražských lesích a lesoparcích, studánkách, trasách podél potoků a dalších turisticky i přírodovědecky zajímavých místech v dané lokalitě.

■ [brožura ve formátu PDF ke stažení](#) (vel. souboru 280 kbyte)

Orientační mapka:

Naše tipy k návštěvě a k rekreaci:

Podrobné informace:

Přírodní park leží na pravém svahu vltavského údolí vetn pilehlé plošiny na západ od imic a Bohnic. Táhne se podél Vltavy od Jabloky po Drahaskou roklí pod Dolními Chabry. Jeho lenité svahy s adou významných skalních útvar tvoí pevážn pevné bidlice a droby kralupsko-zbraslavské skupiny mladších starohor s buližníkovými tlesy. Zdejší horniny jsou prostoupeny adou mladších žil kemenných dioritových porfyrů, mén i bazických hornin rázu diabas (prvohorní edie). Jihovýchodní cíp parku tvoí horniny spodního ordoviku, pevážn šáreckého souvrství. Na území parku se nápadn projevuje rozdíl mezi romanticky lenitým vltavským údolím a plošinou vysokých teras, na niž park zasahuje mezi údolími Bohnického, imického a Drahaského potoka. Ve srážech vltavského údolí se z pd siln uplatují rankery, na plošin ernozem na spraši.

Celkový charakter parku dnes urují rozsáhlé skalní stepi a xerothermní koviny nebo porosty zakrsých dub, v nichž se roztroušen objevuje i dín jarní a v poslední dob znan se šíící mahalebka obecná. Útržky kyselých xerothermních doubrav se zachovaly na Jabloce, v Haltých a v Podhoí. Ostatní lesní porosty jsou umlé výsadby pomrn nedávného data, které pozstávají jednak z cizích devin, pedevším trnovníku akátu, jednak ze strom stanovišt zcela nevhodných jako smrku ztepilého na svahu Drahaské rokle. Ješt v 19. století zde všude pevládaly ostepnné pastviny. Kdysi znan rozšíené vinohrady zanikly již dříve. Jejich zbytkem jsou trojské vinice Salabka a Sv. Klára.

Krom estetické krajiny, nenarušené pímstským prmyslem nebo velkými komunikacemi, je zde soustředna ada významných přírodních hodnot, mezi nimiž hrají hlavní úlohu spoleenstva skalní stepi diferencovaná podle úživnosti substrátu. Setkáme se zde jak s teplomilnými vesovišti, která pokrývají strá zvanou Pustá vinice v *přírodní památce Havránka a přírodní památce Salabka*, tak se stepními spoleenstvy kostavy sivé a taice skalní s adou významných teplomilných druh, jako je ostice nízká, mochna písená, vlnice chlupatá, zlatovlásek obecný a pi kovínách i hojná temdava bílá a kakost krvavý. v *přírodní památce*

Zámky vystupují i dva pásy tvojené porosty pchavy vápnomilné na žilách bazických vyvelin. Přírodovědecký význam území dokládá ada vyhlášených *přírodních památek* – *Zámky*, *Bohnické údolí*, *Salabka*, *Velká skála*, *Havránka*, *Čimické údolí* i dosud velice bohatá a cenná *přírodní rezervace Podhoří*, kde krom bohaté teplomilné kvteny a drobné zvíeny (vetn ještrky zelené) vystupuje jeden z velkých skalních profil horninami mladších starohor se zdaleka viditelnými žilami kyselých vyvelin. z prehistorického hlediska má význam hradišt Zámka, osídlené již v pozdní dob kamenné (eneolitu). Z ady maloplošných chránných území je nejcennější přírodní rezervace Podhoří, kterou tvoí skalní srázy pravého behu kaonovitého údolí Vltavy poblíž ústí Bohnického potoka. Je zajímavé, že dodnes se zde zachoval pvodní přírodní charakter a to pesto, že bezprostřední okolí bylo osídleno již v dávné minulosti (keltské oppidum) a místy byl v minulosti tžen v malých lomech kámen. a tak zde můžeme pozorovat teplomilná spoleenstva rostlin i bezobratlých živoich (nap. zobonosky, krytonosce i motýly), kteí zde sídlili dávno ped lovkem. Koviny jsou hnízdištm ady pták, nap. kalouse ušatého, uhýka obecného, sedmihláška hajního i slavíka obecného.

Cestou do botanické zahrady nás nedaleko ulice Povltavská upoutají strmé skalní stny *přírodní památky Jabloňka*. Pedmtem ochrany je geologický profil tvoený kemenci, bidlicemi a dalšími ordovickými horninami prvohor. Na skalách se rozvinula spoleenstva s taicí skalní a v teplomilných trávnicích můžeme najít pelynk pontický a oman nmecký. Zárove se jedná o významné stanovišt teplomilného hmyzu.

Nedaleko severního okraje Prahy se rozkládá pomrn málo navštvovaná *přírodní památka Čimické údolí*, která byla vyhlášena na ploše více než 11 hektar k ochran krajinného prvku a teplomilných spoleenstev. Na bývalých pastvinách můžeme najít ostici drobnou, kivatec eský i modravec tenkokvtý. Pi mykologickém przkumu byla zjištna zajímavá spoleenstva hub mj. s irvkou fialovou. z etných druh pták zmime šoupálka krátkoprstého, žluvu hajní a lindušku lesní.

Jistý negativní dopad na přírodní park pedstavuje vybudování ady sídliš v bezprostředním okolí. Zatím se však zdá, že příroda se s tmito novými pomry dokáže vyrovnat.